

Estimats diocesans:

Em sembla que cada any faig uns comentaris dominicals sobre l'escola, l'educació en general, la generositat dels docents i la responsabilitat dels pares i de les famílies en sentit ampli. Insisteixo sempre en la importància de la matèria de la religió catòlica en el currículum escolar i l'opció de triar-la amb vistes a rebre una educació integral.

En els comentaris d'aquest curs faig el mateix. La motivació m'arriba de la lectura d'alguns titulars periodístics sobre el descens de la matrícula en l'assignatura de religió a totes les comunitats autònomes. Es dona a entendre que això és una conseqüència clara de l'allunyament del món escolar dels valors i virtuts que es desprenen "d'allò religiós". A simple vista sembla lògic encara que hi ha uns matisos que convé no oblidar, sobretot en aquests moments, quan s'obren les inscripcions en els diferents col·legis i, a l'inici d'una etapa educativa, s'ha d'optar per aquesta matèria.

Abans d'anotar les concrecions per optar per la classe de religió, voldria ressaltar la importància dels pares i de les famílies en general. La responsabilitat en l'educació dels fills resideix en els pares i ningú no la pot suplantar o eliminar. El manteniment de l'opció en el sistema educatiu és un dret dels pares i no és un privilegi de l'Església o dels bisbes que la autoritat administrativa concedeix com una gràcia especial. Apel·lo a les famílies cristianes perquè siguin coherents amb la seva fe i vulguin completar correctament l'educació dels seus fills. Ja que, de fet, s'esforcen en utilitzar indistintament la seva paraula i el seu exemple dins de la llar, demanen la col·laboració necessària de les parròquies (catequesi, temps lliure, formació juvenil) i dels col·legis (coneixements, destreses i habilitats, actituds...). Els tres àmbits constitueixen un conjunt per a una educació que atengui totes les dimensions de la persona.

Però anem a les concrecions que ens motiven les dades estadístiques:

1.- És una matèria que ha estat tractada de forma desigual i injusta en el currículum per part de les diferents administracions educatives des de fa molts anys. En les diferents lleis educatives s'han produït canvis en el seu tractament que han desorientat els interessats. En un moment hi ha hagut una matèria alternativa, en un altre s'ha suprimit aquesta quedant la religió com una matèria més; es va suprimir per al recompte de la mitja a les notes; que no contés per a l'accés a les beques públiques; es van posar una sèrie de traves en l'horari escolar i un llarg etcètera.

2.- Les inscripcions no han gaudit de celeritat ni transparència per part de directius.

3.- Els professors de la matèria s'han prestat, quan el centre els requeria, a col·laborar en altres tasques educatives. En canvi, han hagut d'anar als tribunals per defensar els seus drets laborals, guanyant en molts casos els judicis plantejats.

Podríem afegir algunes qüestions més que es repeteixen constantment: que no hauria de ser matèria curricular per no tenir una base científica; que cada església ha de formar als seus fidels... fins a convertir en herois als que trien aquesta matèria. Observem que s'eliminen o es redueixen els programes de les matèries que denominem humanístiques en favor de les tècniques amb un lament de diversos grups de docents als que no s'escolta. S'hauria de potenciar l'ampli món dels valors, de les virtuts, dels coneixements filosòfics, literaris o clàssics.

Us aconsello a tots que no renunciieu a les vostres conviccions i, sense temor, us inscriviu a l'Ensenyament Religiosos Escolar.

Amb la meva benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

Queridos diocesanos:

Me parece que cada año tengo unos comentarios dominicales sobre la escuela, la educación en general, la generosidad de los docentes y la responsabilidad de los padres y de las familias en sentido amplio. Insisto siempre en la importancia de la materia de la religión católica en el curriculum escolar y la opción de elegirla con vistas a recibir una educación integral.

En los comentarios de este curso hago lo mismo. La motivación me llega de la lectura de algunos titulares periodísticos sobre el descenso de la matrícula en la asignatura de religión en todas las comunidades autónomas. Se da a entender que eso es una consecuencia clara del alejamiento del mundo escolar de los valores y virtudes que se desprenden de “lo religioso”. A simple vista parece lógico aunque hay unos matices que conviene no olvidar, sobre todo en estos momentos cuando se abren las inscripciones en los distintos colegios y, al inicio de una etapa educativa, se debe optar por esta materia.

Antes de anotar las concreciones para optar por la clase de religión, quiero resaltar la importancia de los padres y de las familias en general. La responsabilidad en la educación de los hijos reside en los padres y nadie la puede suplantar o eliminar. El mantenimiento de la opción en el sistema educativo es un derecho de los padres y no es un privilegio de la Iglesia o de los obispos que la autoridad administrativa concede a modo de gracia especial. Apelo a las familias cristianas para que sean coherentes con su fe y quieran completar correctamente la educación de sus hijos. Ya que de hecho se esfuerzan en utilizar indistintamente su palabra y su ejemplo en el interior del hogar, piden la colaboración necesaria de las parroquias (catequesis, tiempo libre, formación juvenil) y de los colegios (conocimientos, destrezas y habilidades, actitudes...). Los tres ámbitos constituyen un conjunto para una educación que atienda todas las dimensiones de la persona.

Pero vayamos a las concreciones que nos motivan los datos estadísticos:

1.- Es una materia que ha sido tratada de forma desigual e injusta en el curriculum por parte de las distintas administraciones educativas desde hace muchos años. En las distintas leyes educativas se han producido cambios en su tratamiento que han desorientado a los interesados. En un momento ha habido una materia alternativa, en otro se ha suprimido ésta quedando la religión como una materia más; se suprimió para el recuento de la media en las notas; que no contara para el acceso a las becas públicas; se puso una serie de trabas en el horario escolar y un largo etcétera.

2.- Las inscripciones no han gozado de celeridad ni transparencia por parte de directivos.

3.- Los profesores de la materia se han prestado, cuando el centro los requería, a colaborar en otras tareas educativas. En cambio han tenido que ir a los tribunales para defender sus derechos laborales ganando en muchos casos los juicios planteados.

Podríamos añadir algunas otras cuestiones que se repiten constantemente: que no debería ser materia curricular por no tener una base científica; que cada iglesia debe formar a sus fieles... hasta convertir en héroes a quienes eligen esta materia. Observamos que se eliminan o se reducen los programas de las materias que llamamos humanísticas en favor de las técnicas con un lamento de diversos grupos de docentes a los que no se escucha. Habría que potenciar el amplio mundo de los valores, de las virtudes, de los conocimientos filosóficos, literarios o clásicos.

Os aconsejo a todos a no renunciar a vuestras convicciones y, sin temor, os inscribáis en la Enseñanza Religiosa Escolar.

Con mi bendición y afecto.

+Salvador Giménez, obispode Lleida.